

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„Koroški Slovenec“,
Wien V., Margaretenplatz 7
Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Zinkovský Josip, Wien
V., Margaretenplatz 7.

Lisi

za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako sredo

Stane četrtletno: K 5000.—

Za Jugoslavijo

četrtletno: 25 Din.

Posamezna številka 700 kron.

Leto III.

Dunaj, 26. septembra 1923.

Št. 39.

Volilno gibanje.

Dopis iz Roža.

Volitve se bližajo in pristaši „Einheitsliste“ postajajo sladki kot med, dobri in pobožni kot sami svetniki. Volkovi so oblekli ovčje kožuhe in hodijo med našim narodom, da bi ga preslepili in privedli v svoj tabor, ker se jim cedijo sline po naših glasovih. Da se bo jih ljudstvo vedelo varovati, bomo posvetili malo za njih kulise in dosedanje delovanje.

Najizrazitejše njih agitacijsko sredstvo je sedanja brezposelnost. Začeli so obljubovati volilcem, posebno mladim fantom, da jim bodo zopet pripomogli do služb pri železnici in drugih podjetjih. Ravno tu se vidi njih hinavščina in lumparija. Ko se je lansko leto začel „Abbau“ pri železnici in drugih podjetjih, so na pritisk Heimatdiensta pometali večinoma vse poštene, pridne slovenske domačine na cesto, obdržali pa najslabše ocenjeni material samo zato, ker se da dobro uporabiti pri agitaciji proti Slovincem. Sedaj, ko se bližajo volitve, pa se zopet hinavsko laskajo odpuščenim in tudi drugim ter jim obljublajo pomoč. S tem so jasno pokazali, da imajo srce za nas uboge Slovence samo tedaj, kadar rabijo naše glasove. Medtem naprej oddajajo boljše službe samim Nemcem, tujcem iz vseh krajev, ubogi domači, pridni slovenski fantje morajo v tujino s trebihom za kruhom ali pa se zadovoljiti s slabimi službami in drvarjenjem. Na naših slovenskih tleh se šopirijo tujci in se nam posmehujejo češ: „Vi tepci, zakaj ste tako neumni, da volite take ljudske zastopnike, ki nočejo skrbeti za vas in za vaš narod!“ Sedaj se nam približujejo, a po volitvah bodo rekli: „Izdajalec naroda je svojo dolžnost storil, izdajalec lahko gre!“

Ne bomo se motili, če trdimo, da boste dobili po volitvah kljub temu brco v hrbet, četudi se boste pustili zapeljati po krivih prerokih in volili njih „Einheitslisto“, ne pa mastne službe. Prazna službena mesta bodo dobivali tudi za-

naprej tujci Nemci, vi na boste še nadalje čakali na službe in gledali, kako se tujec Nemec šopiri na vaših domačih tleh in se debeli na vaš račun v brezdelju, do katerega ste mu z vašimi glasovi pripomogli vi sami.

Pričakujemo, da se ne bo zgodilo, da bi poštene slovenski delavci prodali sami sebe in svoje eksistenco tujcem za obljube, ki jih Nemci še nikdar niso izpolnili. Samo naša Koroška slovenska stranka je vaša resnična zastopnica, ki bo gledala na to, da bodo na naši slovenski zemlji dobili službe domačini Slovenci in ne tujci. Vsaj je tudi ona bila tista, ki se je prva potegnila za odpuščene železničarje in druge delavce.

Pričakovati je tudi, da se bodo po zmagi meščanskih strank znižale plače delavstva, da se bo brezposelnost še povečala, sploh njih položaj poslabšal, ker zastopajo te stranke večini velekapitaliste. Tedaj bo prišel čas, ko bo primoranih mnogo delavcev si v tujini iskat kruha. V tem slučaju pride za nas v poštev samo Jugoslavija, kjer ni brezposelnosti, kjer je dela za vse sloje delavstva dovolj, medtem ko v drugih državah vlada velike brezposelnosti in delavska beda. Tedaj bo marsikateri šel trkat k Slovincem, da se mu pripomore do dela v Jugoslaviji. Naj se na to nikar ne pozabi!

Tudi vi, dragi kmetje, lahko malo pomislite in si pokličete v spomin tiste zlate obljube, s katerimi so vas slepili bauernbündlerji pri zadnjih volitvah, češ, da kmetu ne bo treba plačevati davkov in da bo kmet živel kot gospod, če bodo oni vladali. Po dveh letih vladanja meščanskih strank si moremo ustvariti jasno sliko, v koliko so izpolnili svoje širokoustne obljube. Vse kar so storili za kmeta, je kopa visokih davkov, pod katerimi začenjajo že omagovati, in ki se bodo še povečali, ako bodo imele te stranke tudi v bodoče vaje v rokah. Kmetje, le pripravite se! Če vas bodo zastopali taki zastopniki, bo kmalu prišel čas, ko bo v vaših domovih zopet začel peti eksekutorski boben, ko se bodo vaša lepa posestva

in vaša domača zemlja začela prodajati tujcem, ki že sedaj tako pohlepno stegujejo svoje roke po njej. Naš kmet bo radi silnih izdatkov in malih dohodkov potreboval podporo države in dežele, podporo bodo potrebovale razne zadruge, posojilnice itd. Nemci in odpadniki ne bodo skrbeli za vas kmete, vsaj še nikdar niso, zato je potrebno, da dobimo svoje zastopnike, naše ljudi, domačine, ki poznajo potrebe našega kmeta, ker samo taki bodo svoje volilce pravilno zastopali in se za nje potegovali. Kandidati strank bankirjev, fabrikantov, veleposestnikov in uradnikov nimajo srca za kmeta, obrtnika in delavca.

Naše koroške slovenske kmete, obrtnike in delavce bodo pridno in koristno zastopali samo poslanci Slovenci, izvoljeni na programu Koroške slovenske stranke, ki je edina prava zastopnica slovenskega koroškega delavnega ljudstva.

Posebno pozivljamo vas slovenske žene in dekleta, da se z vso vnemo primete agitacije, da bodo 21. oktobra izvoljeni res pravi krščanski zastopniki, ki se bodo tudi krepko potegovali za naše verske pravice in ne bodo nosili krščanstvo samo na jeziku kot Nemci, ki so pokazali svojo barvo s tem, da se je tudi krščansko-socialna stranka pridružila „Einheitslisti“, na kateri kandidirajo tudi največji brezverci.

Slovenski Korošci! Nemški zastopnik se za nas koroške Slovence prav nič ne bodo brigali, in ako 21. oktobra ne storite prav vsi svoje volilne dolžnosti in ne oddaste svoje glasove Koroški slovenski stranki, boste ostali brez pravega, resnično za vaš blagor skrbečega zastopstva v deželnem in državnem zboru.

Zato pa nastopimo 21. oktobra vsi koroški Slovenci za svoje pravice, tako kmetje, obrtniki kakor delavci, in volimo našo Koroško slovensko stranko, ki je zastopnica koroškega slovenskega delovnega ljudstva.

21. oktobra vsi na volišče!

PODLISTEK

Zlata maša čg. prošta Matije Randlna.

Zlata maša mil. g. prošta in generalnega vikarja v bivši coní A, Matije Randlna, se je izvršila 19. avgusta z vso, tako izrednemu slavlju primerno, slovesnostjo. Med gromovitim pokanjem topičev se je na predvečer omenjenega dne visokemu slavljenju po svojih zastopnikih na proštniškem dvorišču poklonila cela župnija. Častitali so: imenom otrok učenka Micika Kollman, imenom občine g. župan Matija Brugger, za samostan preč. g. administrator Gregor Ehartner, imenom deklet in M. d. Anica Šranc, imenom fantov in pevcev pa gg. Dav. Wastl in Miha Vovk. Ljudstva se je trlo na dvorišču. Temo so razsvetljevale zvezde in otroški lampiončki. Pod vodstvom dolgoletnega spretnega organista g. Jožefa Ilgovca je pevski zbor zapel zlatomašniku več ganljivih podoknic. Ginjem se je slavljenevsem zahvaljeval.

Vedremu večeru je sledila viharna in deževna noč, noči pa spet jasno jutro in solnčen dan; slavnostna nedelja. Vse je prazniško razpoloženo. S proštneje in zvonika plapolajo pa-

peške zastave, lečetarji zasedejo sejmišče, ljudje prihajajo od vseh strani, mladina hiti v šolske prostore, duhovščina se zbere okoli jubilarja in ga pelje z od učnih moči spremljano šolsko mladino in drugim ljudstvom od proštneje skozi vas in skozi slavolok z napisom: „Zlatomašnik bod' pozdravljen!“ v slavnostno okinčano cerkev k sekundici ali zlati maši. Kljub svoji že 15letni hibi na levi nogi in kljub svoji visoki starosti stopa g. jubilarant veselo in mladeniško-čilo za dolgim sprevodom. Zvon zvoní, duhovščina (20) moli, ljudstvo v špaliru se odkrije, ptičke po vejah pojo, kaplanove čebelice na potu na pašo pozdravljajo sprevod z višin, solnce na nebu pa se radostno smeji, ker kaj takega v Dobrli vasi videlo še ni.

Po „Veni creator Spiritus!“ sledi slavnostna pridiga čg. Poljanca. Vse nazljivo poslušša. V skoraj eno uro trajajočem govoru oriše nam spretni govornik vse dosedanje življenje slavljenca kot učenca, dijaka, vojaka, bogoslovca, kaplana, župnika, prošta, dekana, gen. vikarja, kot duhovnika — trpina, in kakor slike v kinu, tako nam stopijo zaporedoma vse velike vrline zlatomašnikove pred oči: ljubezen do dela in poklica, vestnost, ponižnost, skromnost, pogumnost, vztrajnost, potrpežljivost. Govor izzveni v besede: cenimo mašniški

stan! Solze zalijejo oči mnogih, ko pridigar prosi jubilarja, naj se pri svoji zlati maši spomni svojih rajnih starišev, sorodnikov, umrlih in živečih sobratov, svojih sedanjih in prejšnjih faranov. Sledi zlata maša. Luka v služabniški opravi, skrben, redoljuben, kakor ura natančen mežnar prižge sveče, orolje zabučje, pevci se spet oglasijo in g. prošt zapojejo vidno ginjeni 50letnično glorio in daruje svojo zlato mašo.

Po sveti maši se poda zlatomašnik obdan kakor pri prihodu od 26 venconosnih deklic in spremljan od duhovnikov zopet nazaj v proštnejo. Dekanijska duhovščina podari slavljenju umetniško izdelano alegorijo. Vrsto napitnic pri nato sledečem obedu otvori mil. g. stolni dekan dr. Somer, hvaleč milost božjo, ki je jubilaranta ohranila do nenavadne starosti. Prinese tudi čestitke mnogih celovških in drugih duhovnikov. Z blagoslavljanja zvonov v Kotmari vasi je prišel popoldne na slavnost tudi škofijski tajnik čg. A. Truppe. Mnogo gratulantov je poslalo svoje čestitke pismeno. Dan se je nagnil, ljudje in častilci so se razšli in na noč je bil g. zlatomašnik spet sam in šel prihodnji dan zopet na vizitacijo. To je bil dan, ki ga je naredil Gospod!

Koliko dni, grenkih in težkih, ste preživeli g. prošt v Dobrli vasi zlasti začasa vojne, pred,

Kako se godi slovenskemu županu na Koroškem.

Slovenski župan v Lipi nad Vrbo je dobil nedavno od okrajnega glavarstva v Beljaku dopis, ki pravi: „Ker občinski zastop v Lipi županu več ne zaupa, in ker ta občinski zastop že od aprila sem ne deluje več, prišle so pritožbe na deželno vlado, ki je takoj ukrenila potrebno, da se slovenski župan odstavi.“

Deželna vlada je naročila okrajnemu glavarstvu v Beljaku, kar se ji je zdelo potrebno, ne da bi bila poprej dala županu možnost, da se opraviči. Razbojnik se sme zagovarjati, slovenski župan ne, ako ga političen nasprotnik toži. Okrajno glavarstvo je županu naročilo, naj takoj skliče občinsko sejo k Šusterju v Lipi in tej seji naj predseduje nasprotnik, ki ga je tožil, bauernbündlar-Nemec Hofer v Lipi.

Vsa smešna storija se je začela o priložnosti ljudskega štetja. Ljudsko štetje je namreč vodil župan Schüttelkopf sam in kot Slovenec naših Slovencev seve ni zapisoval kot Kitajce ali Japonce. Ko se je tako izkazalo, da je občina pretežno le slovenska, je vsa Nemčija postala nemirna. Iz Beljaka je prišel uradnik povpraševat ljudi, kakšnega mišljenja so. Nato so pri okrajnem glavarstvu čez 200 ljudi podpisali in pripisali velikemu nemškemu narodu, da se temu nadomesti, kar je izgubil v Alzaciji in bo še morebiti v Rulirlandu. Župan Schüttelkopf o tem seve izve in se pritoži pri deželni vladi. Zdaj so ljudi klicalj k okrajnemu glavarstvu: ljudi v Lipi nimajo namreč poletu nič opraviti, zato lahko letajo v Beljak, kedar okrajno glavarstvo nima nič drugega opraviti, ter se hoče malo norčevati z našimi Slovenci. A glej vraga, večina teh dvesto ljudi je še pri glavarstvu izjavljala, da so Slovenci, in da zahtevajo, da se jih pustj tako zapisane. Pri naslednji občinski seji je nemški puntlar Hofer ugovarjal proti ljudskemu štetju: po ugovoru se je takoj dvignil in odšel. Drugi so zopet Hoferja ugovarjali, nekateri odšli in seja ni bila sklepčna — torej občinski odbor proti županu nikakor ni ugovarjal. Župan nato skliče drugo sejo, ki pa zopet ni bila sklepčna, in nato sejo dne 22. julija po § 45, ki se je pravilno vršila. Imenovali so se računski revizorji, blagajna se je pregledala in račun odobril. Dne 5. sept. pride uradnik okrajnega glavarstva župana vprašati, ali je volilni zapisnik gotov: „Da, gotov je!“ Potem pa ta uradnik de: „Naročiti vam moram, da skličete sejo k Šusterju v Lipi.“ „Zakaj pa?“ „To boste pri seji izvedeli.“ In v pondeljek potem dobi župan zgoraj navedeni dopis. Na to gre župan k deželni vladi v Celovec, ki mu pove, da so se zoper njega pritožile „vse“ stranke.

Župan Schüttelkopf je že pred meseci izjavil okrajnemu glavarstvu, da v takih razmerah ne more uradovati, ker manjšina ne more občine voditi. Slovenci imajo sedem zastopnikov, socialisti sedem, in Bauernbund dva. Okrajni glavar je tedaj Schüttelkopfu dejal, naj

med in po plebiscitu! Pastirsko pismo, ki ste ga kot škofov namestnik izdali osem dni pred plebiscitom in ki ga je francoski delegat grof Sambrén — to naj bo enkrat javno povedano — označil kot povsem korektno, stvarno in primerno, je še danes neovrženo v svojih tezah in bo ostalo v zgodovini koroških Slovencev eden najvažnejših dokumentov iz onih razburjenih časov. Rodilo pa je mnogo neopravičenega nasprotovanja! Vse je minilo! Bog je vse to pripustil in Vas je ohranil do današnjega dne, da je dal priliko vsem brez razlike mišljenja, da na ta dan vam izkažejo zasluženo čast in priznanje za delo in trpljenje zadnjih let, kar so tudi vsi farani brez razlike strank z mnogobrojno udeležbo na slavnosti storili.

Pri pomanjkanju duhovnikov, ki nas je jih leta 1920 zapustilo 36, naj Bog ohrani nam vse starejše, zlasti pa g. prošta — zlatomašnika, še mnogo, mnogo let župniji, dekaniji, škofiji, celemu slov. koroškemu ljudstvu, kateremu so bili g. prošt v l. 1919—20 od škofa pooblaščen višji verski vodja! Da bi praznovali še tudi diamantnico! Bog živi!

vodi posle naprej, ko jih je ves čas že vodil v popolno zadovoljnost oblasti, in če bi kedaj ne mogel, naj si vzame dopust in izroči delo podžupanu.

Najlepša je ta, da slovenska odbornika, ki sta baje podpisala ugovor na deželno vlado, trdita, da tega nista podpisala! Kako se je tukaj delalo? Treba bo, da začnemo Slovenci bolj odločno govoriti, da ne bojo z nami pometali, kakor da v državi ne bi imeli nobene pravice. Postave veljajo tudi za nas in postavnih pravic si ne damo kratiti. Naše slovanske občinske odbornike v Lipi pa pozivamo, da, če se županstvo izroči Bauernbundu, ki ima le dva zastopnika, naši naj glasujejo v vsakem slučaju zoper tega župana: delajte mu pasivno resistenco do zadnjega.

Germanizacija v cerkvi.

Večkrat je „Koroški Slovenec“ osvetlil germanizatorično delovanje nemških duhovnikov na slovenskih župnijah, pa je našel pri pristojni oblasti vedno gluha ušesa, ter se ni upoštevalo naših teženj. Da so uspehi nemških duhovnikov v verskem oziru enaki ničli, nam ni treba dokazovati, ker smo se prepričali, da v dotičnih župnijah bujno raste plevel indiferentizma in brezverstva.

Ne samo, da se ljudstvo veri in cerkvi odtuji, s pomočjo nem. duhovnikov se najbolj pospešuje germanizacija. Nemški duhovniki so kakor krt, ki nevidno izpodjeda življenje ohranjajoče korenine. Tiho, nevidno, brezhrupno a bolj uspešno kot nemška šola, društva, agitacija itd. raznaroduje med nami nemški duhovnik. Mi se tega vse premalo zavedamo, vendar če pogledamo dotične slov. župnije, s strahom opazimo, da so nemški župniki v teku treh let več potujčili kot šola v 20 letih.

Nemški duhovniki se sami zavedajo, da so nesposobni za pastirovanje v naših krajih, ker ne obvladajo slovenskega jezika. Koliko slučajev je že bilo, da ni razumel bolnika Slovenca. In kaj je naredil? Obrnil se je do svojega slovenskega soseda s prošnjo, naj ga gre on previdevat, ker ga razume. Ali vzemimo slučaj, da je v fari žegnanje, cerkveni shod, pranganje in pride veliko ljudstva od blizu in daleč. Zopet gre nemški župnik k prijaznemu in uslužnemu sosedu in ga prosi, naj on pride spovedovat in naj prevzame slovensko pridigo. Torej slov. gospodje iz prijaznosti do ljudstva vršijo pastirovanje v župnijah z nem. duhovniki, ki so nesposobni za naše ljudi, ne morejo slov. pridigovati in spovedovati. Čemu so nam toraj? V misijonih bi duhovnika, ki bi se v treh letih ne priučil jezika črncev, poslali kot nesposobnega nazaj, odkoder je prišel. Duhovniki so nastavljeni pri nas, da nas učijo verskih resnic in krščanskega življenja, a nemški gospodje te službe med nami ne zmorejo izpolnjevati. Pa oni vseeno vstrajajo med nami in „delujejo“ za čast božjo! O ironija!

POLITIČNI PREGLED

Avstrija.

Volitve. Do skupnega nastopa meščanskih strank je prišlo samo na Koroškem. Hrvatska manjšina v Burgenlandu je postavila svojo kandidatno listo. Na Dunaju gredo češki socialisti z nemškimi, ki so jim dali na razpolago tri mandate. Ostale češke stranke gredo samostojno brez upa, da bi dobile kakega zastopnika.

Sedmo poročilo gen. komisarja dr. Zimmermanna od 15. junija do 15. julija pravi, da dohodki zastavnin presejajo svote, ki so potrebne za obresti mednarodnega posojila. Z velikim primanjkljajem še vedno dela železniška uprava, 2012 milijard, pošta 149 milijard in zvezno gledališče 16 milijard. Da se prihrani letno 7.360.000 zlatih kron, se je več železniških prog elektrificiralo, nekatere se pa še bodo. Pri doslej dveh elektrificiranih progah se prihrani na leto pri samem premožu 5.600.000 zlatih kron. Dohodki so zelo zadovoljivi. Od 50.000 državnih nameščencev se jih je odpustilo že 44.871. Dohodki so za 490 milijard večji in izdatki za 578 milijard manjši kot je določeno

po gen. komisarju. Tudi gotovina narodne banke se je zelo pomnožila. Kakor se boljša splošni gospodarski položaj, tako pada število brezposelnih. Dr. Zimmermann trdi, da je položaj ugoden.

Seipel v Varšavi. Potovanje dr. Seipela na Poljsko je za nas velikega pomena, ker uvažamo s Poljske petrolejske izdelke, žito, krompir, klavno živino in premog, da so dobri odnosi z njo za nas življensko vprašanje. Razpravljal je o splošnih političnih vprašanjih, o gospodarski zvezi, prometu in poljedelskih vprašanjih. Sklenejo se v kratkem štiri pogodbe. — Finančnega ministra razburja zopet ureditev uradniških plač. Že itak zelo lepe plače so jim še vedno premajhne; zahtevajo povišanje za 10%. Slovenski davkoplačevalci boste še z naprej plačevali visoke davke za tujerodne uradnike, ki vas zatirajo.

Jugoslavija. Narodna skupščina se je zbrala k zasedanju. Rešiti ima proračunske dvajstine za oktober, november in december, sprejeti pogodbe s Poljsko in Avstrijo in odgovoriti na razne interpelacije poslancev.

Med Jugoslavijo in Bolgarsko je položaj še vedno zelo napet, ker bolgarska vlada noče izvesti niškega protokola. Vsled tega neprenehoma vznemirjajo komitaši obmejno prebivalstvo in Macedonijo. Zadnji čas so se začeli ob meji zbirati celo večji vojaški oddelki. Da se napravi enkrat mir, je poslala jugosl. vlada bolgarski demaršo, ki dela vlado za vsak vpad na jugosl. ozemlje odgovorno, in vpadi se bodo smatrali kot kršitev mirovne pogodbe. Bolgarska je proti koraku jug. vlade protestirala pri antantnih vladah ali one so ji odgovorile, da ima Jugoslavija po mirovni pogodbi pravico organizirati se proti vpadom. Mesto pomoči so dobili malo popra pod nos.

Preprečen puč v Bolgariji. Sedanja Cankova vlada nima večine naroda za seboj, pač pa vojaštvo in komitaše, torej oboroženo silo. Manjšina večine ne more dolgo vladati. Cankov to ve in zato hoče nasprotnike režima zatreti, jih preganjati. Najbolj trpijo vsekakor komunisti. V komunističnem klubu se je izvršila hišna preiskava. Iz zaplenjenih pisem se razvidi, da so za 16. sept. komunisti v zvezi z bolgarsko kmetosko stranko pripravljali državni prevrat in da so stali v zvezi z drugimi sorodnimi organizacijami v inozemstvu. Takoj je bilo zaprtih 800 komunistov. Medtem pa so že izbruhnili v večjih mestih nemiri, pri katerih je prišlo na več krajih do krvavih spopadov s policijo. V Stari Zagori so komunisti napadli vojašnico: 5 mrtvih, 12 ranjenih; v Čirpanu so napadli policijski komisariat: 30 mrtvih, 12 aretiranih. Nemiri so se povsod takoj zadušili. V Stari Zagori in nekaterih drugih krajih so vpejali že kar sovjetsko upravo. Čeravno se bodo posamezni upori še nadaljevali, bo uspeh kljub temu enak ničli, ker se ne postopa enotno. Sploh pa si o protirevoluciji ni mogoče ustvariti jasne slike, ker si poročila preveč nasprotujejo.

V Nemčiji vlada popolna anarhija. V Sorrau, Lorrachu in drugih mestih so se vršili protidraginjski izgredi: 19 mrtvih, 35 ranjenih. V nekaterih krajih gredo brezposelni s palicami in nahrbtniki na deželo in zahtevajo od kmetov, da jim dajo živila. Ako jih ne dobe, plenijo ali pa gredo na njive kopat krompir. V Freiburgu je proglašen splošen štrajk. Tudi železniški promet je ustavljen. Mnogo se razpravlja o združitvi Bavarske z Avstrijo; za prevrat je že vse pripravljeno. Vlada je izdala seveda takoj protiodredbe. Cene so že čisto ruske: eno jajce 3 milijone, 1 l piva 10 milijonov mark. Amerika nemške marke sploh ne sprejema več. Zatega posojila se je podpisalo dosedaj 70 milijonov zlatih mark. Ker se preskrblja skoro vse prebivalstvo Porurja iz državnih sredstev, zahtevajo socialisti takojšnja pogajanja s Francijo. Vlada bo skušala v zvezi s tamošnjimi faktorji omejiti brezposelnost. Francozi so v nekem zrakoplovu zaplenili 3500 milijard mark.

Reparacijsko vprašanje se vedno bolj približuje zaključku. Sicer še niso uvedena oficijelna pogajanja, ali položaj v Nemčiji je tak, da ne bo več mogoče dolgo kljubovati. Nemci so računali na razdor med Anglijo in Francijo ali

ludo so se varali. Poincaré in Baldwin sta se sestala v Parizu. Sicer se niso storili kaki posebni sklepi ali ugotovilo se je vendar, da bistvena nasprotstva med njima ne obstojajo. — Baldwin je celo povedal, da je Nemčijo pasivni odpor v Porurju več stal nego znašajo vse reparacije skupaj. Francija je pripravljena se pogajati na znani podlagi. Nemška vlada se bo začela pogajati z zastopniki Porurja o odpravi pasivnega odpora.

Španska. Dogodki se razvijajo, kakor je bilo pričakovati. Diktator Primo de Rivera bo menda Mussolinija v strogosti še prekosil. Takoj je začel z reformami. Kralj je parlament na njegov predlog razpustil, brez da bi se sploh mislilo na nove volitve. Ukinjene so nekatere ustavne pravice. Civilni pokrajinski predsedniki so se nadomestili z vojaškimi upravitelji. Hazardne igre so se prepovedale. Čez vso Špansko vlada torej diktatorska sablja, ki drži prebivalstvo v šahu; doslej vlada sicer še mir, ali znaki odpora se začenjajo polagoma pojavljati. Milica, ki je pod vodstvom Rivere izvedla prevrat, se misli organizirati po fašistovskem vzorcu po celi Španiji, da bo tem lažje izvajala nasilje. Zato pa se zniža vojaška službena dolžnost od 3 na 2 leti in poleg tega ustanove posebne meščanske garde. Sedanja diktatorska vlada ostane tako dolgo na krmilu, dokler se ne najdejo sposobni ministri iz meščanskih vrst.

MI IN ONI

Nov učenjak je nastopil v „K. D.“ Dosedaj se je imenoval ta list, ki se urejuje v pisarni koroškega Heimatdiensta, „neodvisen list za koroške Slovence“. Pravzaprav bi mu moral biti naslov: od Heimatdiensta odvisen list proti koroškemu Slovincem, ker o nas še nikoli ni imel kaj dobrega povedati. V zadnji številki „K. D.“ pa se je oglasil neki dopisnik iz Dobre vasi, ki temu oporeka, da bi bila pisana „K. D.“ za koroške Slovence. Kajti ta novi učenjak pravi dobesedno: „Tudi Slovenci (na Koroškem namreč, op. ured.) so sami privandrani in še bolj kot Nemci, ker če so tukaj Slovenci, to so Kranjci, drugih pa na Koroškem ni. Pri nas smo koj vindišarji, to si enkrat zapomnite, da boste vedeli, da so Slovenci le onkraj planine.“ Čestitamo „K. D.“ k tej novi iznajdbi, pričakujemo pa tudi, da bo razkritje dobroloveškega učenjaka upoštevala in se odslej ne bo imenovala več „neodvisen“ list za koroške Slovence, marveč odvisen list za koroške vindišarje. Tako si bomo vsaj na jasnem. Torej tudi napredek!

Koroški Nemci postajajo velikodušni! Kakor posnamemo iz „Freie Stimmen“, je bilo jesensko zasedanje porotnega sodišča odgodeno. List ve povedati, da bi moralo porotno sodišče soditi v dveh „veleizdajniških“ procesih proti Jugoslovanom (!) in en slučaj uboja. V prvih dveh slučajih je zagovornik zaprosil zato, da se odkaže obravnava drugemu sodnemu dvoru, ker se je bati, da bi bila obtoženca pred koroško poroto gotovo obsojena. Radi enega samega slučaja pa da se ne izplača upoklicati 36 porotnikov. Spričevalo, ki ga dajejo s tem „Fr. St.“ koroškim sodiščem podpisujemo tudi mi z obema rokama, pripomniti pa moramo, da se tu ne gre za posamezen slučaj, marveč za cel sistem, ki je naperjen proti koroškemu Slovincem. Ako Nemci že sami uvidevajo, da Slovincem ne najde pravice pred domačim sodiščem, potem je to dokaz, da je treba napraviti redu pri justični upravi na Koroškem. To bo pa mogoče samo tedaj, ako se sedanji vsenemški sodniki nadomestijo z res pravičnimi in objektivnimi, ki ne bodo videli v vsakem Slovincu že vnaprej samo „veleizdajalca“ in sovražnika nemštva. Temu spoznanju naj bi sledila kmalu tudi dejanja!

DOMAČE NOVICE

Avstrija bo morala prevzeti odstavljene železničarje. Kakor poroča „Tagespošta“ z Dunaja, se bo sestala tamkaj dne 2. oktobra t. l. konferenca nasledstvenih držav, ki se je bo udeležila tudi Italija. Gre se zato, katera država

bo morala prevzeti tiste železničarje, ki so bili svoj čas od službe odstavljeni in ki ne dobivajo nobene pokojnine. Kakor se domneva, bo prodrl predlog Čehoslovaške, ki zahteva, da mora večino teh nastavljenec prevzeti Avstrija in sicer veljavno za nazaj od časa odstavitve. Slovenski železničarji na Koroškem, ki še vedno čakajo na nastavitve, naj sporoče nemudoma svoj naslov ter potrebne podatke „Političnemu in gospodarkemu društvu za Slovence na Koroškem“ v Celovcu, Viktringerring 26/I (Mohorjeva hiša).

„Alpenländische Rundschau“ je naslov novemu nemškemu listu, ki je začel izhajati v Celovcu in se tiska v Guttenbergovi tiskarni. Kakor razvidimo iz programa v prvi številki, je namen lista, vzdrževati vezi med alpskimi Nemci ter gojiti med njimi zdravo družinsko življenje in zvestobo do nemške domovine. Izmed krajevnih vesti v prvi številki nas zanimata posebno dve: Dopis iz Brnce ozir. naznanilo za nemško javnost, da se vrši v tamkajšnji župniji 9. septembra nemška božja služba in vabilo k otvoritvi šulvereinske šole v Ljubelju. K slednji slavnosti vabijo tudi Nemce izven „dvojezičnega“ ozemlja, kar naj bi bilo v dokaz, da „obmejnih deželanov“ še niso pozabili. Tako delajo tujci na Koroškem dosledno na to, da bi popolnoma ponemčili Slovence in pregnali naš jezik iz dežele. Cerkev in šola stojita v službi vsenemške propagande. Dne 21. oktobra bomo imeli tudi mi koroški Slovenci besedo. Tedaj pa hočemo povedati, da se ne pustimo komandirati od nemških uradnikov, kajti glasovali bomo vsi za „Koroško slovensko stranko“, ki je stranka domačega koroškega slovenskega ljudstva.

Borovlje. (Kmečki prijatelji.) V Selski občini je lepa Šerjakova kmetija na Šajdi. Oče je pred leti umrl, starejši sin je posestvo obdeloval, oženil se in ima troje otrok. Premoženje se bo pa šele zdaj delilo, ko so otroci odrasli. Šerjak zahteva, da se posestvo ceni in potem bratu in sestram odmeri njihov del. Mlajši brat pa, ki je „pilej“ v Borovljah, zahteva, da se posestvo razproda in denar razdeli. Vsakdo bi mislil, da bo oblast šla gospodarju na roko in storila, kar potrebno, da se kmetija sploh vzdrži in vzdrži človeku, ki je izboren gospodar. V tem slučaju pa se je vse tako napeljalo, kakor da bi se hotelo tistega, ki ima prvo pravico do gospodarstva, spraviti iz doma. Medtem se je zamj odločno zavzela občina.

Domačale. Že poltretje leto naša idilična župnija nima samostojnega duhovnika v škodo verskega življenja. Velikokrat smo že prosili pri škofijstvu, da nam dajo duhovnika. Obljubljalo se nam je, a prošnje se nam ni izpolnilo. Ni čuda, da potem pri nas versko življenje vidno nazaduje, se širi socijalizem in verska brezbriznost. Namesto da se pošiljajo duhovniki v kraje, kjer zavoljo bližine sosednih župnij niso ravno nujno potrebni, naj bi rajši prišel eden semkaj.

Bilčovs. Mi v Bilčovsu se sicer ne razburjamo kar tako naglo, smo v marsikaterem oziru precej hladnokrvni. Tudi predstojče volitve nas ne vznemirjajo. Kako tudi? Ko smo zadnjič volili v državni in deželni zbor, je ogromna večina prebivalcev naše občine volila poslance Koroške slovenske stranke. Danes, ko se zopet vsepovsod pripravlja na volilni boj, se nam nikakor ne zdi potrebno razmišljati, kateri stranki naj oddamo naše glasove pri volitvah. Saj sta vendar bila naša poslanca edina, ki sta se potegnili za pravice koroških Slovencev, sta bila edina, ki sta odločno zagovarjala kmeta, ko se je šlo za visoke davke. Preprečite visokih davkov sicer nista mogla, vendar sta vsaj tej gospodi v deželnem zboru povedala, da kmet ne bo dolgo zmogel teh visokih plačil in če bo šlo še tako naprej, bo postal kmet berač. Če pa pridemo enkrat že tako daleč, da kmet ne bo imel ničesar več, kje bo potem zrastle kruh. Bauernbund se sicer hvali, da je kmečka organizacija, kmečka stranka, a v deželnem zboru so glasovali vsi za davke, ki nas danes tako tlačijo. Res brezumen mora biti ta, ki bi hotel voliti take ljudi, ki kmeta vidijo samo tedaj, ko je volitev, potem mu pa nalagajo pretežka bremena. Bilčovsanom je naš po-

slanec gosp. Poljanec tudi pripomogel do državnega plemenskega žrebca, kar je velikega pomena za konjereio med nami. So bili že slišati pogovori, da ni bil slov. poslanec ta, ki je nam pripomogel do žrebca. A danes pribijemo tukaj, da je vsak, ki to zaslugo našega poslanca zanika, lažnik. Gospodu poslancu pa za njegovo požrtvovalno prizadevanje izrekamo prisrčno zahvalo. Dne 21. okt. pa bomo šli vsi volit poslance naše slov. stranke.

Arvež pri Lipnici (Štajerska.) Naši mladi Arvežani so 9. t. m. prvi nastopili v nemškem Turnerbundu. Večina teh fantov ima slovenske stariše, ki govore doma in v trgovinah vedno slovenski, pred tujci pa se delajo čiste Germane, kot na Koroškem. Tako nas Nemci hrustajo.

Špilje. (Štajerska.) Dne 9. t. m. so naši Nemci odkrili velik germanski spomenik, ki izživajoče gleda preko Mure v Jugoslavijo na neodrešene brate. Delo je sicer umetniško, ali bolj na mestu bi bil štajerski brambovec ne pa Germanija. Vemo kaj mislijo. Nemčijo bi radi imeli tukaj. Mi Slovenci ostanemo v Avstriji, nemčurji pa se lahko vsi brez izjeme preselite naravnost v Berlin. Ne bomo žalovali za vami izdajalci. Samo nemško marko je treba še upeljati, in že boste v nemškem raju.

DRUŠTVENI VESTNIK

Št. Primož v Podjunl. (Igra.) Tukajšnje izobraževalno društvo „Danica“ priredi dne 30. t. m. ob 3. uri pop. pri Voglu ljudsko igro „Tihotapec“. Vsi, ki ljubite nedolžno zabavo, prisrčno vabljeni!

Št. Jakob v Rožu. (Igra.) Tukajšnje izobraževalno društvo priredi dne 29. sept. ob 6. uri zvečer in dne 30. sept. ob 3. uri pop. v svoji novi dvorani letos zadnjikrat igro „Miklova Zala“. — Vse rodoljube prisrčno vabi odbor.

Šmihel nad Pliberkom. (Mala pevka.) Dve nedelji zaporedoma je bila do zadnjega kotička napolnjena dvorana Šercarjeve gostilne. V nedeljo dne 9. t. m. je uprizorilo naše izobraževalno društvo z najboljšim uspehom lepo ljudsko igro s petjem „Mala pevka“. Igra, ki se bo najbrž pozneje enkrat tudi tukaj še ponovila, bi priporočali vsem našim odrom. V nedeljo dne 16. t. m. so nas pa obiskali naši akademiki. „Klub slovenskih koroških akademikov na Dunaju“ je uprizoril igro „Revček Andrejček“. Seveda so tudi ti izvrstno rešili svoje vloge. Sodeloval je tudi naš tamburaški zbor in želeli bi bilo, da bi tudi mlajši fantje segli po teh lepih instrumentih. Domači pevci, pomnoženi s pliberškimi pevci, so nam zapeli več lepih pesmi. Pri prvi prireditvi je nastopila tudi „kavarica“, pri drugi „župan“. Po obeh prireditvah smo se vračali z zadovoljstvom domu in upamo, da so tudi naši akademiki odnesli najboljše vtise iz Šmihela. Da bi prišli, kakor so obljubili, čez leto dni zopet!

GOSPODARSKI VESTNIK

Misli ob III. ljubljanskem velesejmu.

Avstrijski konzul v Ljubljani dr. Kohlruss je zapisal ob priliki letošnjega velesejma v Ljubljani: „Važni momenti bistveno pripomogajo k temu, da je Ljubljana določena, da zavzema v trgovsko-političnem pogledu posebno imenitno mesto v kraljevstvu Srbov, Hrvatov in Slovencev.“

Ogledal sem si III. ljubljanski velesejem. Tudi Korošci smo bili zastopani na sejmu. Tvrška Lubas iz Celovca je razstavila svoje harmonike. Dva fanta sta neumorno igrala razne okrogle in poskočne na veliko veselje gledalcev in poslušalcev, ki so se v velikem številu zbirali pred utico, kakor buče pred panjem. Ko sem šel mimo, sta fanta ravno igrala „Zvedel sem nekaj novega“. Tudi jaz sem, pregledujoč ljubljanski velesejem, zvedel marsikaj novega iz slovenskega in jugoslovenskega gospodarskega življenja.

Razstavilo je 700 podjetij in sicer okrog 150 iz inozemstva, ostala so bila iz Jugoslavije. Iz Jugoslavije in zlasti iz Slovenije je bilo na sejmu zastopanih mnogo industrijskih in trgovskih podjetij, o katerih še pred petimi leti

ni bilo ne duha ne sluha. Zelo dobro je bila zastopana Sp. Štajerska, zlasti Maribor, kar kaže, da tudi industrijalci nemške narodnosti v novih razmerah prav dobro uspevajo.

Izmed inozemskih podjetij jih je bilo 48 iz Avstrije, 37 iz Nemčije, 8 iz Amerike, 6 iz Britanije, 24 iz Čehoslovaške, 20 iz Francoske, 8 iz Belgije, 1 iz Švice. Ravnateljstvo velesojna je stalo na stališču, naj tujci sami pridejo in se potrudijo, da pokažejo svoje blago, mesto bi se kupovalci morali voziti k njim.

Zanimivo je, kako se je razvijala slovenska industrija po razpadu Avstrije. Na razvalinah je vzkliklo novo življenje. V stari Avstriji se slovenska industrija ni mogla razviti. Slovenec ni mogel tekmovati z Nemcem. Nemška industrija je bila že stara in mogočna, dobro razvita in dobro upeljana in je že v kalu zatrla vsako pomembnejše na novo nastajajoče slovensko podjetje. Nemška industrija je bila kakor mogočen gozd, v katerem dobro razvita košata drevesa vzamejo sonce in luč in zamore vse, kar hoče rasti pod njimi. Tedaj vsahne pod njimi vsa trava in razstlinje in kar raste, žalostno hira in umira. Tako je bilo s slovensko industrijo v stari Avstriji. In kar je bilo industrije v Sloveniji sami, je bila večidel v nemških rokah. Slovenec pa je moral biti vesel, če je dobil kot delavec delo pri nemškem kapitalistu. Slovenija ni mogla preživljati svojih prebivalcev. Žita še za domačo potrebo ni bilo dovolj, kaj šele, da bi se prodajalo in izvažalo. Zato so morali ljudje iti v tujino za zaslužkom. In šli so v celih trumah v Ameriko, na Vestfalsko, na Žg. Štajersko in še drugam. Čez daljno morje so se vozili izseljenci in peli bridko pesem:

Pozdravljen silni ocean!

Črez te vode naj plujemo,

za kruhom naj potujemo;

ni dajal ga domači kraj,

v tujinogremo ponjsedaj!

Po vojni so se razmere spremenile. V novi državi Jugoslaviji je bilo premalo industrije. Za Slovenijo je prišel ugoden čas, bila je naravnost predestinirana, da zavzame, kar se tiče industrije, prvo mesto v Jugoslaviji. Prilika je bila ugodna. Industrij, ki je prej tlačila slovensko obrt, je bila podložena težka zavora — carina. Nova država je imela velik interes na tem, da si sama vzgoji industrijo, da ji ne bo treba vsega dovažati iz tujine. In Slovenija je imela tudi največji interes na tem, da se industrijalizira, kajti drugače bi morala zopet na tisoče svojih najboljših sinov pošiljati v tujino s trebuhom za kruhom. Po celi Sloveniji so začela rasti nova industrijska podjetja in tovarne kakor gobe po dežju.

Za konsumente (kupovalce) industrijskih izdelkov je bila seveda to malo neugodna doba. Na tuje blago je bila postavljena carina in je postalo vsled tega dražje, in ga večkrat tudi ni bilo dobiti v poljubni množini. Domačega blaga je bilo še malo in je bilo drago in deloma manj vredno, ker se je vse šele razvijalo in nastajalo. A letošnji ljubljanski sejem kaže, da je najtežji čas že minil. Mnogoterj industrijski izdelki, ki so se še pred par leti morali uvažati, se že doma izdelujejo v zadostni množini. Kar je bilo v prvem začetku še slabo in manj vredno, se je izpolnilo in se more postaviti na stran tujemu blagu kot enakovredno. In kar je največ vredno, ljudje bodo našli doma zadosti dela in zaslužka in jim ne bo treba hoditi v tujino.

Še nekaj let mirnega razvoja, in nova država bo ne le politično, marveč tudi gospodarsko neodvisna od inozemstva. Od same svobode se še ne da živeti, a nova državna tvorba je prinesla ljudstvu poleg svobode tudi kruha!

Ugodna svetovna žetev. Mednarodna pisarna za poljedelstvo je izdala pregledno statistiko o letošnji svetovni žetvi. Produkcija žita v Evropi se je napram letu 1922 znatno izboljšala in sicer za 40 milijonov metrskih stovov ali za 17%. Produkcija se bo še bolj zvišala, ko prispo v Rim podatki o žetvi iz Nemčije, Češkoslovaške in Jugoslavije kjer je žetev zelo povoljna.

Inserirajte v Koroškem Slovencu!

Borza. Dunaj, 24./IX. Dolar 70.560, 1000 nemških mark 0,36½ (ena avstr. krona 2110 mark), funt šterling 320.700, lira 3190, dinar 787, švicarski frank 12.540, češka krona 2107, ogrska 2,20 avstr. kron.

Curih, 24./IX. Avstr. krona 0,0079½, nemška marka 0,000003, dinar 6,17½ centimov.

RAZNE VESTI

Kratke vesti iz sveta. Crkniško jezero v Jugoslaviji se je po 100 letih zopet popolnoma posušilo. Milijoni zaostalih rib so poginili. — Sol se s 1. oktobrom zopet podraži. — Železnica se je v Jugosl. podražila za 80%. — Na Prevaljah se je vršila 8. in 9. t. m. kmetijskogospodarska razstava. — Wilson zopet kandidira. — Turčija je v smislu pogodbe zasedla otok Gumzu ob ustju Marice na Balkanskem polotoku. — V Trstu je na kolodvoru skočil s tira osebni vlak. 2 7oseb je ranjenih. — Roparji so vlomili v cerkev bl. Device Marije pri Getzemaniju in ukradli veliko dragocenosti. — V Nemčiji je v obtoku že 1182 bilijonov papirnatih mark. — Pesnik Stritar je praznoval svojo zlato poroko. — V Vojvodini je bila neka Olga Novak nedavno posvečena za reformistično duhovnico — prvi ženski duhovnik. — Na Romunskem so odkrili zaroto. 25 pučistov, med njimi 8 aktivnih oficirjev, je bilo tik pred izbruhom aretiranih.

Prebivalci na Marsu. Že dolgo so učenjaki ugibali, ali so na Marsu tudi živa bitja ali ne. In če so gori ljudje, ali so taki kakor mi, ali so drugačni. Zdaj je prišlo naenkrat z Marsa pismo, ki potrjuje, da ugibanja učenjakov niso bila prazna. V pismu poročajo, da so imeli letos gori dobro letino. Dopis je imel samonemški pečat.

NAŠE KNJIGE

Rado Murnik: Na Bledu. Povest. Splošna knjižnica, št. 2. V Ljubljani 1923. Izdala in založila Zvezna tiskarna in knjigarna, 181 strani. Cena broš. 16 Din., vez. 22 Din. — Z drugim zvezkom nam je „Splošna knjižnica“ dala lepo domačo povest, ki smo je lahko veseli. Ni to morda kako zavito razglabljanje po globinah in skrivnostih človeškega srca in življenja, temveč je pripovedovanje človeka, ki zna smejeti — in sicer v vsakem življenjskem položaju. To pa, se nam zdi, je mnogo vredno in danes celo morda več nego kdajkoli. Zato lahko mirno trdimo, da smo te Murnikove povesti veseli in ji samo želimo, da bi v najkrajšem času dobila čim najširši krog čitateljev. — Po svojem načrtu bo nova „Splošna knjižnica“ zbrala poleg te današnje povesti „Na Bledu“ vse druge boljše obče priljubljene Murnikove humoristične spise. — Knjiga se naroča v Zvezni tiskarni in knjigarni v Ljubljani, Marijin trg št. 8.

Cvetko Golar: „Poletno klasje“. Izbrane pesmi. „Splošna knjižnica“, 4. zvezek. V Ljubljani 1923. Natisnila in založila „Zvezna tiskarna in knjigarna“, 184 strani. Cena broš. 20 Din., vez. 26 Din. Poletno klasje! Za „Pisanim poljem“ in „Rožnim grmom“ se nam je Golar pokazal s „Poletnim klasjem“ zbirko, ki obsega vse najboljše, kar je doslej napisal v vezani besedi. V zbirko je namreč v skrbnem izboru uvrščena njegova prva in druga knjiga, poleg tega pa se lepo število novih pesmi. Vsebinsko pove kratko, a točno naslov sam. Gladki, lepi Golarjev jezik, toplina njegove lirike in ne v najmanjši meri gotovo tudi oprema knjige, so brez dvoma najboljši pogoji za uspeh. Tega ji želimo!

Ivan Rozman: „Testament“. Ljudska drama v štirih dejanjih. Drugi popravljeni natis. V Ljubljani 1923. Natisnila in založila Zvezna tiskarna in knjigarna, 105 strani. Cena broš. 12 Din., vez. 17 Din. Naši odri po deželi, ki se prav lepo razvijajo, zelo neprijetno občutijo pomanjkanje ljudskih iger. Z Rozmanovim „Testamentom“ je skušala „Splošna knjižnica“ temu vsaj deloma priti v okom. Legenda je posneta po romanu Janka Kersnika, vendar je delo sicer popolnoma samostojno in v novi izdaji še znatno predelano. Jasnost značajev bo gotovo delo priporočila najširšim krogom, pre-

prosta scenarija pa omogoča uprizoritev tudi takim odrom, ki imajo boli skromna sredstva na razpolago. — Od zvezka do zvezka dokazuje „Splošna knjižnica“ vedno zasneje, da je njeno hotenje resno in stremljenje res kulturno.

Zbirajte za volilni sklad!

Zamenjam posestvo na avstr. Koroškem za primerne v Jugoslaviji. Isto obsega čedno hišo 5 sob, 2 kuhinji, trgov. lokal, manjšo hišico, hlev, sadovnjake, vrtove, zaraščen gozd. Ponudbe pod „Kotmara vas“ na Aloma Company, Ljubljana. 101

Vabilo

Slov. kat. izobraževalno društvo za Št. Janž in okolico priredi narodno igro

Miklova Zala

za domačine v soboto 6. oktobra ob 6. uri zvečer in za okoličane v nedeljo 7. oktobra ob 3. uri pop. pri Tischlerju v Št. Janžu.

Od 1. oktobra se dobijo vstopnice na sledečih mestih: v Št. Janžu pri Tischlerju, v Podsinji vasi pri Gašperju, na Bistrici pri Krištanu, v Svečah pri Keznarju, na Strugi pri Valentinu, v Velinje vasi pri Knaberlnu in na Plešivecu pri Rezažu. 99

K obilni udeležbi vabi odbor.

Razglas.

Podpisano županstvo občine Lipa nad Vrbo naznanja, da se da

občinski lov

v obsegu 1308 ha 2 a 76 m² potom javne dražbe, ki se vrši v nedeljo 30. septembra t. l. ob 1/23. uri pop., za pet let — od 1. oktobra 1923 do 30. septembra 1928 — v najem.

Izključna cena 50 zlatih kron, položnina 5 zl. kron.

Dražba se vrši navedenega dne v Fallejevi gostilni v Lipi nad Vrbo (postaja Lind-Sternberg). Ob isti priliki se izvedo tudi natančnejši pogoji.

Občinski urad Lipa nad Vrbo, dne 16. septembra 1923.

100

Anton Šittelkopf, župan.

2500 dinarjev nagrade

dobi tisti, ki najde izgubljenega konja.

Konj je rjav, meri 14 pesti, ima širok in okrogel trup, na glavi podolgovato belo liso, na prednjih nogah dolgo belo dlako, gobec mu je močno plavkast (blond) in na zadnjih nogah je novo podkovan.

Obračati se je na:

Vinko Liponig

98 Slovenjgradec, Jugoslavija.

Puškarja v Kranju

sprejme takoj: 95

1 kopitarja, 1 graverja,

1 baskulerja,

1 strojnika za povrtanje cevi.

Reflektira se le na prvovrsne moči.